

მე მიყვარს მონოთეიზმი

أنا أحب التوحيد

მე მიყვარს მონოთეიზმი

რა არის თავჭიდი? თავჭიდი არაბული სიტყვაა და გაერთიანებას ნიშნავს. ჩვენ თავჭიდის წარმოთქმის დროს რა რწმენას და აყიდას ვგულისხმობთ? ამას ვგულისხმობთ — ადამიანის ალლაჰის თაყვანისცემაში ერთიანობას, ანუ, თაყვანისცემის ყველა ფორმის და რელიგიური საქმეების ალლაჰზე მიძღვნას ვგულისხმობთ. თავჭიდი ყველაზე მნიშვნელოვანი საკითხია, რომელიც, უნდა იცოდეთ და ემორჩილებოდეთ მას. თავჭიდი, ამ რელიგიის ყველაზე მნიშვნელოვანი ბურჯია. ამ რელიგიის საფუძველი თავჭიდია. თავჭიდის დამონშების სიტყვებია 'ლა ილაჰა ილლა ლლაჰ' — არ არსებობს ღირსეული სათაყვანებელი ერთადერთი ალლაჰის (ღმერთის) გარდა. არაბულ ენაში არსებობს სიტყვები 'ალლაჰი და ილაჰა'. ალლაჰი ეწოდება სამყაროთა შემოქმედს, გამჩენს, მაკონტროლებელს, მარსებელს და ა.შ. ხოლო ილაჰა ეწოდება სათაყვანოს. მაგ: პირობითად, თუკი ადამიანი ემორჩილება წინამძღოლს იმ საქმეებში, რაც ალლაჰმა აკრძალა და ეს ეხება რელიგიის საფუძველს (ე.ი თავჭიდის დარღვევას) ის ამ შემთხვევაში არის მისი ილაჰა, მისი სათაყვანო. ჭეშმარიტი ილაჰა არის უზენაესი ღმერთი, რომელმაც ყველაფერი არაფრისგან გააჩინა. სწორედ ამას გულისხმობს სიტყვები 'ლა ილაჰა ილლა ლლაჰ'- რომელიც ნიშნავს: არ არსებობს ღირსეული სათაყვანო ერთადერთი ალლაჰის გარდა.

უზენაესმა ალლაჰმა როცა თავის შუამავალს (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) უბრძანა, ასე უთხრა:

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

მოაბრუნე შენი სახე ჰანიფი (ერთმორწმუნე) სარწმუნოებისკენ, ასეთია თანდაყოლილი თვისება, რომელიც ალლაჰმა ადამიანს თანდაყოლია. ღმერთის გაჩენილს შეცვლა არ უნერია. (რუმ 30:30)

ჰანიფი რას ნიშნავს? ჰანიფი არის შირქის მიმტოვებელი, შირქისგან განრიდებული მუსლიმანი ადამიანი, და ეს ყველაფერი ადამიანის ფითრათშია, (ბუნება/თანდაყოლილი თვისება).

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

ეს არის ჭეშმარიტი რელიგია

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

მაგრამ ადამიანთა უმრავლესობამ არ იცის! (რუმ 30:30)

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ

უთხარი: ჭეშმარიტად, ჩემი ლოცვა, ჩემი შესანიერი, ჩემი სიცოცხლე და ჩემი სიკვდილი სამყაროთა ღმერთის, ალლაჰისთვისაა. არ ჰყავს მას თანაზიარი...

(ან'მა 6:162-163)

აი ეს არის თავპიდი - ადამიანის ცხოვრების მიძღვნა ალლაჰისთვის. ლოცვა, მარხვა, ლაპარაკი, ფიქრები, ცხოვრება და სიკვდილი - ყველა სამყაროთა ღმერთს, ალლაჰს ეძღვნება, ესეიგი ამ ყველაფრის მიძღვნა ალლაჰისთვის, და მისი რელიგიისთვის. თავპიდი აი ეს არის. თუ თავპიდი არ იქნება, ალლაჰის წინაშე გაკეთებულ ნებისმიერ საქმეს არავითარი ფასი არ აქვს. თუ კაცი ალლაჰს ეთაყვანება და თავპიდი არ იცის, თქვენ თუ გაქვთ ამის საშუალება და მას თავპიდს არ შეასწავლით, თქვენ ამით დიდ უსამართლობას აკეთებთ. ე.ი მონოთეიზმი, თავპიდი - მხოლოდ და მხოლოდ ერთადერთი ალლაჰისადმი თაყვანისცემა გულით, სიტყვიერად და საქმით. პოლითეიზმი, შირქი — ალლაჰზე თანაზიარის დადგენა თაყვანისცემაში, სიტყვიერად და საქმით.

იბნ ალ-ყაიმი წერდა:

كل آية في القرآن فهي متضمنة للتوحيد

ყურანში, ყველა აიათი მოიცავს თავპიდს.

(მადარიჯი სალიქინ 3:350)

და ეს ასეც არის და მტკიცდება უამრავი მტკიცებულებებით, რომელსაც მოვიყვანთ ყურანიდან ამ წიგნში.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

უთხარი: მე მებრძანა, ვეთაყვანო ალლაჰს გულწრფელად, მხოლოდ მისადმი ხალასი რწმენით. (ბუმარ 39:11)

არაბულში წერია 'მუხლისან' და რას ნიშნავს მუხლისი? პირველ რიგში გავიგოთ რას ნიშნავს სიტყვა იხლასი. იხლასი ნიშნავს გულწრფელობას რომელიც გამორიცხავს შირქს. იხლასის მსგავსი სიტყვა ქართულ ენაშიც არსებობს და ეს არის 'ხალასი' და ნიშნავს ნამდვილს და სუფთას. ე.ი იხლასი არის ღმერთის თაყვანისცემა შირქის გარეშე ხოლო მუხლისი არის ღმერთის თაყვანისმცემელი რომელიც შირქს არ ასრულებს ღმერთის მიმართ. ალლაჰი ყურანში ამბობს:

وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ

მათ არ ბრძანებიან არაფერი იმის გარდა, რომ ალლაჰისათვის თაყვანი ეცათ გულწრფელად, როგორც ჰანიფებს, დამდგარიყვნენ ლოცვად და გაეღოთ მოწყალება - და სწორედ ეს არის ჭეშმარიტი სარწმუნოება. (სურა ბეიინე 98:5)

არაბულში წერია მუხლისი და გადმოთარგმნილია როგორც გულწრფელად თაყვანისცემა. სხვა აიათში წერია:

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

უთხარი: მე ალლაჰს ვეთაყვანები მისადმი ხალასი რწმენით.

(ზუმერ 39:14)

ე.ი სუფთა/ნამდვილი თაყვანისცემა შირქის გარეშე. შირქი აბინძურებს ღმერთისადმი თაყვანისცემას და შეუძლებელია ის იყოს სუფთა თაყვანისცემა. თაყვანისცემას, რომელშიც შირქი ურევია ალლაჰი არ ღებულობს. პირველ აიათში ალლაჰმა თქვა რომ სუფთა - შირქის გარეშე თაყვანისცემა არის ჭეშმარიტი სარწმუნოება და მიღებული რწმენა ალლაჰისთვის მაშ ასე მოვიყვანოთ სხვადასხვა მტკიცებულებები თავპიდის შესახებ:

ალლაჰი არის გამჩენი

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

უთხარი: ვინ გაძლევთ თქვენ სარჩოს ციდან და მიწიდან? ან ვინ ფლობს სმენასა და თვალთახედვას?! ვის გამოჰყავს ცოცხალი მკვდრისაგან და ვის გამოჰყავს მკვდარი ცოცხალისაგან?! ვინ განაგებს საქმეებს?! იტყვიან: ალლაჰიო. და უთხარი: განა არ გეშინიათ?! (იუნუს 10:31)

ღმერთმა გაგვჩინა რათა მას ვეთაყვანოთ.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

არ შემიქმნია ჯინნი და კაცნი არაფრისთვის, გარდა იმისა, რომ თაყვანი მცენ!

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

არ მინდა მათგან სარჩო და არც ის, რომ დამაპურონ.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

აღლაჰია სარჩოს მომცემი და ძლევამოსილი.

(ბარიათ 51:56-58)

მონოღება, რომ ვეთაყვანოთ ღმერთს.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ჰეი, ადამიანებო! თაყვანი ეცით თქვენს ღმერთს, რომელმაც შექმნათ თქვენ და ისინი, ვინც იყვნენ თქვენზე უწინ! რათა ეგების ღმერთის გეშინოდეთ ! (ბაყარა 2:21)

აღლაჰი მოგვინოდებს, ვეთაყვანოთ მას, და დავდგეთ ლოცვაზე.

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

ქეშმარიტად მე ვარ აღლაჰი! არ არსებობს ღვთაება, ჩემს გარდა .
თაყვანი მეცი და ლოცვად დადექი ჩემს სახსენებლად!
(ტაჰა 20: 14)

აღლაჰმა წარგზავნა ნუჰი და მოუნოდა ხალხს თავპიდზე.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

და ვფიცავ, უწინ ნუჰი წარვაგზავნეთ თავის ხალხთან, და უთხრა: ო ხალხო ჩემო, თაყვანი ეცით აღლაჰს, არ გყავთ თქვენ ღვთაება მის გარდა.
ხოლო მე მეშინია, თქვენ გამო დიდებული დღის სასჯელისა.
(ა'რაფ 7:59)

**აღლაჰმა წარგზავნა შუამავლები, რათა მოუნოდონ ხალხს, რომ
თავიანი სცენ ერთადერთ ღმერთს.**

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

და არ წარგვიგზავნია შენზე უნინ ერთი შუამავალიც კი, რომ არ
გეშთავგვეგონებინა მისთვის: არ არსებობს ღვთაება ჩემს გარდა, და მე
მეთავყვანეთ. (ენბია 21:25)

**აღლაჰმა წარგზავნა შუამავლები და მოუნოდეს ხალხს, რომ
განერიდონ ტალუთს.**

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكذِّبِينَ

და ვფიცავ! ჩვენ წარმოგზავნეთ ყოველ ერთან შუამავალი, რათა
აღლაჰისათვის თავიანი უცათ და განდგომოდნენ ტალუთს, და მათგან
იყვნენ ისინი, რომელნიც აღლაჰმა დაადგინა ჭეშმარიტ გზაზე და
იყვნენ ისეთნიც, რომელთაც განესაზღვრათ ცდომილება. მაშ, იარეთ
ქვეყანაზე და ნახეთ, როგორი იყო მატყუარების აღსასრული!
(ნაჰლ 16:36)

ტალუთი არის ის, რაც აუცილებლად უნდა უარყოს მუსლიმანმა რათა მისი
ისლამი იყოს ნამდვილი და მისაღები. უზენაესი ბრძანებს:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

იძულება არაა სარწმუნოებაში. ჭეშმარიტი გზა ნათლად გამოირჩა
ცდომილისგან. მაშ, ვინც უარყო ტალუთი და ირწმუნა აღლაჰი, იგი მოეჭიდა
საიმედო საყრდენს, რომლის ნგრევა შეუძლებელია. ჭეშმარიტად, აღლაჰი
ყოვლისგამგონი, ყოვლისმცოდნეა. (ბაყარა 2:256)

ყურტუბი ამ აიათის თაფსირში ამბობს: "აღლაჰმა ამ აიათით დაამყარა პირობები იმისათვის, რომ საყრდენს ჩაეჭიდონ:

ტალუთის უარყოფა/თაქფირი და აღლაჰის რწმენა. საყრდენის ქვეშ იგულისხმება შემდეგი: მუჯაჰიდმა თქვა, რომ საყრდენი არის რწმენა. სუდდიმ თქვა, რომ ეს ისლამია. იბნ აბბასმა, საიდ ბინ ჯუბაირმმა და დაჰჰაყმა თქვეს, რომ საყრდენი ეს არის სიტყვები "ლა ილაჰა ილა ლლაჰ" ეს ახსნები ერთმანეთს არ ეწინააღმდეგება და ყველა ერთ აზრს ატარებს. (ყურტუბის თაფსირი)

ბალავი ამ აიათის თაფსირში ამბობს: "ვინც უარყო ტალუთი" - ტალუთი შაიტანია. ზოგიერთები ამბობენ, რომ ტალუთი არის ის რასაც ეთაყვანებიან აღლაჰის გარდა "..... და ირწმუნა აღლაჰი, იგი მოეჭიდა საიმედო საყრდენს, რომლის ნგრევა შეუძლებელია." - ანუ ჩაეჭიდა ყველაზე მყარ, საიმედო რელიგიას, რომელიც არასოდეს დაირღვევა. (ბალავის თაფსირი) შანყიტმა თქვა: ეს აიათი აჩვენებს, რომ ერთ-ერთი პირობა იმისა, რომ აღლაჰის მიმართ თაყვანისცემა იყოს მიღებული არის - ტალუთების და მცდარი ღვთაებების უარყოფა.

ტალუთი არის სისტემა რომელსაც ამყარებენ ურწმუნოები და ადამიანებს განსჯიან მათ მიერ დანერგული კანონებით. ტალუთი არის სისტემა რომელიც აღლაჰის მიერ დაშვებულს აკრძალულად აცხადებს, ხოლო აკრძალულს დაშვებულად და ამით ურწმუნოები ხდებიან და ისინიც ურწმუნოებაში შედიან ვინც მათ ემორჩილება.

ადი ბინ ჰათიმი გადმოსცემს: `როცა ჯერ კიდევ ქრისტიანი ვიყავი, გავიგონე, როგორ წაიკითხა შეამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და სალაში მას) აიათი:

أَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

მათ დაიდგინეს ღმერთებად მათი მწიგნობრები და ბერები, აღლაჰის მაგივრად, ასევე მესია, მარიამის შვილი. მათ ნაბრძანები ჰქონდათ, რომ მხოლოდ აღლაჰისათვის თაყვანი ეცათ. არ არსებობს ღვთაება, მის გარდა. დიდება მას! შორსაა იმისაგან, რასაც თანაზიარად უდგენენ.

(თავბა 9:31)

მე ვუთხარი მას: კი მაგრამ, ჩვენ ხომ არ ვცემთ მათ თაყვანს! მან მიპასუხა: ნუთუ არ კრძალავთ იმას, რაც მათ აგიკრძალეს, მაგრამ ღმერთმა დაუშვა, და არ დაუშვებთ იმას, რაც ღმერთმა აკრძალა, მაგრამ მათ ნება

დაგროთეს? მე ვუპასუხე: კი, ეს ასეა. მან მითხრა: სწორედ ესაა თაყვანისცემა (თირმიზი 3094)

ის ხალხი შირქში შევიდა მორჩილებით, როცა დაემორჩილნენ იმას, რაც მნიგნობრებმა და ბერებმა აუკრძალეს, მაშინ, როცა ღმერთს ნება ჰქონდა მიცემული და დაშვებულად მიიღეს ის, რაც ღმერთს ჰქონდა აკრძალული. ესეიგი ჰალალ-ჰარამის საკითხში არ შეხედეს ალლაჰის ნიგნს და ბრმად დაემორჩილნენ მათ მნიგნობრებს და ბერებს. დღევანდელი ხალხი მსგავსად ეთაყვანება ტალუთს და სისტემას როცა ემორჩილება ისეთ კანონს და მმართველს, რომელიც ეწინააღმდეგება ალლაჰის დადგენილ შარიათულ კანონს. რაც შეეხება ხმის მიცემას; ხმის მიცემაში მონაწილეობის უფლებას აძლევენ 18 წელს ზემოთ ახალგაზრდებს. ხმის მიცემით ადამიანი ირჩევს იმ კანდიდატს ან პარტიას რომელიც მისთვის მისაღებია. თუ სისტემა არის ტალუთის სისტემა და მმართველი ან რომელიმე კანდიდატი აპირებს სათავეში მოსვლას იმ სისტემით და კანონით, რომელიც ეწინააღმდეგება ღმერთისგან მოვლენილ კანონს — ის კანონი არის ტალუთი და შირქი, და მისი მიღება, არჩევა და მიყოლა ეწინააღმდეგება ალლაჰის შუამავალი მუჰამმადის მოტანილ თავჭიდს და სწორ რწმენას ვინაიდან ალლაჰმა დაადგინა ყურანი ადამიანთათვის სწორ გზად და კანონად როცა მან თქვა:

الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ

... ყურანი ქეშმარიტ გზად ხალხისათვის...

(ბაყარა 2:185)

როგორ შეიძლება ქეშმარიტი გზის გადაღება გვერდზე და განსჯა ტალუთის სისტემით? კანდიდატის არჩევა ნიშნავს: - 'მე კმაყოფილი ვარ კანდიდატის საარჩევნო პროგრამით, ვლებულობ მას და ვირჩევ მას რადგან მან მართოს ჩვენი ქვეყანა, ქალაქი თუ საქმეები' ასეთი დამოკიდებულება საფუძველშივე ურწმუნოებაა რადგან იგია შირქისა და ტალუთისადმი კმაყოფილება. ჩვენი ცხოვრება ალლაჰისთვის უნდა იყოს მიძღვნილი, რათა დავიმსახუროთ მისი კმაყოფილება და მისივე წყალობით შეგვიშვას სამოთხეში. ისლამური სარწმუნოება არის თავჭიდი და სადაც თავჭიდი არ არის, იქ შეუძლებელია იყოს ისლამი. ხოლო ალლაჰმა დაგვაავალა ტალუთზე განრიდება და ასევე განრიდება მის მიმყოლ ხალხზეც. თავჭიდის სრულყოფისთვის საჭიროა მივიჩნიოთ ტალუთი, მისი მიმყოლები და მომხრეები ურწმუნოებად. იბნ თაიმიამ თქვა:

«كل من كان عن التوحيد والسنة أبعد، كان إلى الشرك والبدعة والافتراء»
«.أقرب»

ყველა, ვინც თავჰიდს და სუნნას დაშორდა, მიუახლოვდა შირქს, სიახლეს (რელიგიაში) და სიცრუეს.
(იყთიდა სირატალ მუსთაყიმ გვ 501)

ის ხომ გაგიგია - როცა შენებას აჩერებ უკვე ნგრევას იწყებო. ეს ტექსტიც ასეთი შინაარსისაა... მუჰამმად ათ-თამიმმა წიგნში 'ქაშფ ამ-შუბუჰათ' ასეთი რამე დაწერა: 'უბრალე ადამიანი სიტყვებით 'ჩვენ თავჰიდი საკმარისად შევისწავლეთ' შაიტანის დიდ მახეში ვარდება' ამიტომ მეგობრებო! არ შევწვიტოთ თავჰიდის სწავლა და განვაავითაროდ ყოველდღიურად თუნდაც მცირედით. განა ალლაჰის წიგნი იმისათვის არ მოეწვლინა დედამინაზე, რომ თავჰიდი დადგინდეს ადამიანებს შორის?! ღმერთი ამბობს:

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

აღიფ. ლამ. რა. აი წიგნი, რომლის აიათები გაცხადდა, მერე განიმარტა ბრძენისა და ყოვლისმცოდნის მიერ.

أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

რათა არ ეთაყვანოთ არავის, ალლაჰის გარდა... (სურა ჰუდ 11:1-2)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

ქემმარიტად, ეს ყურანი უწინამძღვრებს ყველაზე სწორი გზისკენ და ახარებს მორწმუნეებს, რომელნიც აკეთებენ კეთილ საქმეებს, რომ სწორედ მათია უდიდესი ჯილდო. (ისრა 17:9)

ყველაზე სწორი გზა, ეს არის ისლამის გზა, ეს არის რწმენის და თავჰიდის გზა. ვინც ისლამის გარდა სხვა გზით ივლის, ის არის ურწმუნო და თუ მოკვდება ისლამის გარდა სხვა რელიგიაზე, იქ იქნება საიქილოში წაგებულთა შორის. ისლამური სარწმუნოება კი არის თავჰიდისა და ჰანიფობის რელიგია.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

ქემმარიტად, სარწმუნოება ალლაჰის წინაშე ისლამია..
(ალი იმრან 3:19)

აღლაჰმა თავისი სიბრძნით გვაცნობა, რომ იგი არცერთ რელიგიას არ მიიღებს ისლამის გარდა. ისლამი კი უკვე ავსხენით — ეს არის ერთადერთი ღმერთისადმი თაყვანისცემა შირქის გარეშე. ვინც ისლამის გარდა სხვა სარწმუნოებით შეხვდება აღლაჰს — იქნება წაგებულთა შორის.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

და ვინც ეძიებს ისლამის გარდა სხვა სარწმუნოებას, მისგან არ მიიღება იგი, და საიქიოში იქნება წაგებულთა შორის.

(აღი იმრან 3:85)

ტათულის არჩევნებში ხმის მიმცემის ჰუქმი

ტათულის არჩევნებში ხმის მიმცემი ადამიანი აღლაჰს თანაზიარს უდგენს. მნიშვნელობა არ აქვს ამას რა განზრახვით და რა მიზნით აკეთებს. რატომ? იმიტომ, რომ ისლამში შირქს თავისი გაგება აქვს. შირქის გაგება რა არის? შირქის მნიშვნელობა არის შემდეგ ჰადისში:

აბდულლაჰ იბნ მას'უდი გადმოსცემს, მე ვთქვი: ო აღლაჰის შუამავალო! რომელი ცოდვაა ყველაზე დიდი? მიპასუხა:

أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ

თანაზიარის დადგენა აღლაჰზე რომელმაც შეგქმნა შენ... (ბუხარი 6811) აღლაჰის რომელიმე თვისების და უფლების სხვაზე მინიჭება არის შირქი. შირქი არის აღლაჰის უფლებების სხვაზე მინერა/მინიჭება. გინდ ეს უფლებები აღლაჰის გარდა სხვას მიანიჭე, გინდ აღლაჰის ერთად სხვას, მნიშვნელობა არ აქვს, შენ აღლაჰზე თანაზიარის დამდგენი გამოდიხარ. კანონის დადგენა ვისი უფლებამოსილებაა? ყურანის მიხედვით, კანონის დადგენა სამყაროთა ღმერთს, აღლაჰს უფლებაა. უზენაესი აღლაჰის წიგნში ჩაიხედეთ და ნახეთ, რას ამბობს:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

მსჯავრი აღლაჰისაა,
(იუსუფ 12:40)

მსაჯულება და დაკანონება ეკუთვნის მხოლოდ აღლაჰს, და ვინც იტყვის, რომ დაკანონების უფლება აქვს ადამიანს, მან აღლაჰის უფლება მიანერა ადამიანს და ამ სიტყვით თუ საქმით, აღლაჰს თანაზიარი დაუდგინა. აღლაჰს ბევრი თვისება გააჩნია, მათ შორისაა არ-რაზბაყ — სარჩოს მომცემი. თუ შენ სხვას მიანერ ამ თვისებას და იტყვი, რომ სხვა იძლევა სარჩოს მის გარდა ან მასთან ერთად, შენ ჩაითვლები მუშრიქად. ვიცით, რომ მხოლოდ აღლაჰია გამჩენი. შენ რომ თქვა აღლაჰის გარდა სხვა

აჩენსო, შენ ალლაჰს ამით თანაზიარს დაუდგენ. ამგვარად დაკანონებაც და მსაჯულებაც ალლაჰის უფლებამოსილებათაა. უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

იგი არავის ჩაიზიარებს საკუთარ მსჯავრში.
(ქაჰფ 18:26)

ალლაჰი საკუთარ მსჯავრში ჩაიზიარებით კმაყოფილი არ არის. ეს სამყარო ალლაჰის გაჩენილია, და მის გაჩენილ სამყაროში მისი კანონით უნდა მოხდეს მსაჯულება. ყურანში ასეთი აიათი არ არის: ალლაჰი არავის ჩაიზიარებს საკუთარ სარჩოში; ალლაჰი არავის ჩაიზიარებს გაჩენაში და ა.შ. ასეთი აიათი ყურანში არ არის, მაგრამ არის ასეთი აიათი:

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

იგი არავის ჩაიზიარებს საკუთარ მსჯავრში.
(ქაჰფ 18:26)

კაცობრიობის ისტორიის მანძილზე, ადამიანების პრობლემა სწორედ ალლაჰის ამ უფლების სხვაზე მიწერა იყო. ერთ დროს დამკანონებლის უფლება ფარაონს მიანიჭეს, ასევე მიანიჭეს ნემრუდს, სხვადასხვა დროში მეფეებს, პრეზიდენტებს და პარლამენტს მიანიჭეს და ა.შ. წარმოიდგინეთ ასეთი სიტუაცია: ალლაჰმა დააწესა ნამაზის ლოცვა და ვილაც პიროვნება ამბობს: მე დღეიდან ნამაზი პრეზიდენტის ან ამ პარტიისთვის უნდა ვილოცო-ო. ყველა ნორმალური ადამიანი იტყვის, რომ ეს არის შირქი ალლაჰის მიმართ. და რა არის ასეთი ადამიანის მუშრიქად შერაცხვის არგუმენტი? ის, რომ ამ ადამიანმა ალლაჰის მიერ დადგენილი ღვთისმსახურება სხვას მიუძღვნა. და აი მივედით იმ აზრამდეც, რომ ასეთივე შირქია - როცა ალლაჰის მიერ დადგენილი კანონს ბურგს აქცევ და ირჩევ სხვა კანონს და მას ემორჩილები. არაბი მუშრიქები საკუთარი ხელით აკეთებდნენ კერპებს და მათ ეთაყვანებოდნენ, და ის ადამიანებიც ვინც ცრუ კანონებს ადგენენ, მათივე ხელით წერენ და მასვე ემორჩილებიან. განა ეს ორივე შირქი არ არის ალლაჰის მიმართ? განა ალლაჰი არ ამბობს იუსუფ სურაში

إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

მსჯავრი ალლაჰისაა, რომელმაც გიბრძანათ, რომ არაფერს ეთაყვანოთ მის გარდა (იუსუფ 12:40)

ესეიგი შენ, ვისაც ანიჭებ მსაჯულების უფლებას, შენი თაყვანისცემაც მის მიმართ სრულდება. თუკი ამ უფლებას მხოლოდ ალლაჰს მიანიჭებ, შენ ალლაჰის მორჩილი გამოდიხარ, და თუ სხვას მიანიჭებ შენ ალლაჰზე

თანაზიარის დამდგენი გამოდისარ. იუსუფ შუამავლის ხალხის პრობლემაც სწორედ ეს იყო, და რატომ იყო მისი ხალხი მუშრიქი? იმიტომ, რომ ისინი ფარაონებს ანიჭებდნენ დამკანონებლის უფლების სტატუსს. იუსუფ შუამავალმა, როდესაც მათ თავპიდი უქადაგა, თავპიდთან ერთად მათ უთხრა, რომ მსაჯულება მხოლოდ და მხოლოდ ალლაპისაა.

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

და არ ეთაყვანებით მის გარდა არაფერს, გარდა სახელებისა, რომლებიც დაარქვით თქვენ და თქვენმა მამებმა, ალლაპს კი მათთვის არ გარდმოუვლენია მტკიცებულება. ჭეშმარიტად, მსჯავრი ალლაპისაა, რომელმაც გიბრძანათ, რომ არაფერს ეთაყვანოთ მის გარდა. ეს არის ჭეშმარიტი სარწმუნოება, თუმცა ხალხთაგან უმეტესმა არ იცის. (იუსუფ 12:40)

სწორედ ამიტომ, ტალუთის არჩევნებში ხმის მიმცემი ადამიანი მუშრიქია ორი მიზეზის გამო:

1. ალლაპს თანასწორი დაუდგინა.
2. ალლაპის კანონით მსაჯულება არის თაყვანისცემა, და როგორც ნამაზის ალლაპის გარდა სხვაზე შესრულება შირქია, ასევე ჰუქმის (მსჯავრის) უფლების სხვაზე მინიჭება არის შიქრი.

ალბათ თქვენ ხშირად გესმით, რომ ამერიკაში, რუსეთში, თურქეთში და ა.შ. ასობით და ორმოცდაათი მილიონობით ადამიანმა მიიღო არჩევნებში მონაწილეობა. ეს ციფრები მიგვითითებს იმაზე, რომ ამდენმა ადამიანმა ჩაიდინა შირქი ალლაპის მიმართ. და ასეთი დიდი ციფრები ხდება ბევრ ქვეყანაში, ზოგში უფრო ცოტა ციფრია რადგან მათი ციფრები განისაზღვრება ქვეყნის მოქალქეთა რაოდენობით. ამგვარად კონკრეტული ქვეყნის აბსოლუტური უმრავლესობა არჩევნებში მონაწილეობით სჩადის შირქს. ასეთი ვითარება ყოველთვის იყო, როცა ადამიანთა უმრავლესობა ალლაპს თანაზიარს უდგენდა ვინაიდან ალლაპი ყურანში ამბობს:

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

უთხარი: იარეთ ქვეყანაზე და შეხედეთ, როგორი იყო აღსასრული იმათი, ვინც თქვენზე უწინ იყვნენ; უმრავლესობა მათგანი წარმართი იყო. (რუმ 30:42)

ჩვენ კი ვთხოვთ სამყაროთა ღმერთს დაგვიფაროს შირქის სიბნელისგან.

აღლაპმა გვამცნო, რომ იგი არ პატიობს შირქს, თუ შირქის შემსრულებელი მოკვდება ისე, რომ მის შირქს არ მოინანიებს.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ^ج وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

უეჭველია, აღლაპი არ მიუტევებს იმას, რომ მას თანაზიარი დაუდგინონ, და მიუტევებს ამის გარდა ყველაფერს, ვისაც ინებებს. და ვინც აღლაპს თანაზიარს დაუდგენს, მაშინ უდიდეს ცოდვას სჩადის! (ნისა 4:48)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ^ط وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَىٰ إِسْرَائِيلَ
أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ^ط إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
النَّارُ^ط وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

ვფიცავ, ურწმუნონი არიან, რომელთაც თქვას: უეჭველად, აღლაპია მესიჰი, მარიამის შვილი; დათქვა მესიჰმა: ისრაილის შვილებო, თაყვანი ეცით აღლაპს, ჩემს ღმერთსა და თქვენს ღმერთს. უეჭველად, ვინც აღლაპს თანაზიარს დაუდგენს, იმას აუკრძალა აღლაპმა სამოთხე და მისი თავშესაფარი ცეცხლია. და არ ეყოლებათ უსამართლოებს შემწეები. (მაიდე 5:72)

უნინდელ ხალხს ნაბრძანები ჰქონდა თაყვანისცემა გულწრფელად, და ასევე გვებრძანა ჩვენც.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ^ج

მათ არ ბრძანებიათ არაფერი იმის გარდა, რომ აღლაპისათვის თაყვანი ეცათ გულწრფელად, როგორც ჰანიფებს, დამდგარიყვნენ ლოცვად და გაეღოთ მონყალეობა - და სწორედ ეს არის ჭეშმარიტი სარწმუნოება. (ბეიინე 98:5)

რას ნიშნავს ჰანიფი? სიტყვა ჰანიფი ყურანში ბევრ ადგილას ნახსენები და მისი მნიშვნელობები არის:

- ჰანიფი - ეს არის ის, ვინც მიატოვა შირქი და გაპყვა რწმენას.

- ჰანიფი - ის, ვინც, შეგნებულად, ანუ მისი არსის ცოდნით ტოვებს შირქს, და მთლიანად მიემართება ჭეშმარიტებისკენ ისე, რომ არაფერს არ შეუძლია ჩამოაშოროს ის ჭეშმარიტებას.
- ჰანიფი - ის არის, ვინც ტოვებს შირქს და მიემართება თავჰიდისკენ.
- ჰანიფი - არის ის, ვინც გააზრებულად მიემართება თავჰიდისკენ.

შირქი უდიდესი უსამართლობაა

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

და აკი, უთხრა ლუყმანმა თავის ძეს ანდერძად: „ჰეი, შვილო ჩემო! არ დაუდგინო ალლაჰს თანაზიარი, უეჭველად, შირქი (ალლაჰზე თანაზიარი) უდიდესი უსამართლობაა!“ (ლუყმან 31:13)

ვინც შირქს არ ჩაიდენს, იქნება დაცული და სწორ გზაზე მყოფი

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

მათ, რომელთაც ირწმუნეს და მათ რწმენას უსამართლობით არ მოსავენ, ისინი არიან დაცულნი და სწორ გზას ადგანან. (ან 'ამ 6:82)

ჰეი ხალხო თავყვანი ეცი ერთადერთ ღმერთს, ალლაჰს, მან ხომ მხოლოდ მისადმი თავყვანისცემისათვის გაგაჩინა! თავყვანი ეცით შენს ღმერთს გულწრფელად და გინყალობებს საუკეთესოს ამქვეყნადაც და იმქვეყნადაც.

ადამიანები იბადებიან მუსლიმებად

აბუ ჰურაირა გადმოსცემს, რომ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალაში მას) თქვა:

كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تَرَى فِيهَا جَدْعَاءَ الْبَيْهِيمَةِ تُنْتَجِحُ الْبَيْهِيمَةَ، هَلْ تَرَى فِيهَا جَدْعَاءَ

ყოველი ბავშვი იბადება ისლამურ ბუნებაზე(ფიტრათ). შემდეგ მისი მშობლების ზეგავლენით ხდება იუდეველი, ქრისტიანი ან მაზდეანი. ცხოველი შობს თავის ნაშიერს დეფექტების გარეშე, განა გინახავთ რომელიმე დეფექტებით შობილი? (ბუხარი 1385)

აღლაპი ამბობს ერთ-ერთ ყუდსი ჰადისში:

وإني خلقت عبادي حنفاء كلهم وإنهم أتتهم الشياطين
فاجتالتهم عن دينهم وحرمت عليهم ما أحللت لهم وأمرتهم
أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطان

'მე შევექმენი ჩემი მსახურები ჰანიფებად, მაგრამ მათთან მივიდნენ შაიტნები და ისინი რელიგიიდან (რწმენიდან) გამოიყვანეს, და აუკრძალეს ის, რაზეც მე დავრთე ნება, და ნება დართეს იმაზე, რაც მე ავკრძალე, და უბრძანეს მათ რომ დაედგინათ ჩემთვის თანაზიარი, რაზეც მტკიცებულება არ მომივლენია" (110 ყუდსი ჰადისის წიგნიდან. 35-ე ჰადისი)

იბრაჰიმის მინდობა და თავპიდზე მონოდება

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

და წაუკითხე მათ ამბავი იბრაჰიმისა.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

ჰკითხა მან მამამისსა და თავის ხალხს: რას ეთაყვანებით?

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَافِينَ

მიუგეს: ვეთაყვანებით კერპებს და ვლოცულობთ მათზე.

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

ჰკითხა: განა ესმით თქვენი, როცა მათ უხმობთ?

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ

ან მოაქვთ სარგებელი, ან ზარალი?

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

მიუგეს: ვნახეთ ჩვენი წინაპრები ამგვარად იქცეოდნენ.

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

უთხრა: განა გიფიქრიათ, რას ეთაყვანებით

أَنْتُمْ وَعَابَاؤَكُمْ الْأَقْدَمُونَ

თქვენ და თქვენი წინაპრებიც?

فَانَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ

ჭეშმარიტად, ისინი ჩემი მტრები არიან, გარდა სამყაროთა ღმერთისა.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

რომელმაც გამაჩინა, სწორედ იგი დამადგენს ჭეშმარიტ გზაზე.

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

რომელიც მაჭმევს და მასმევს.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

და როცა ავად ვხვდები, მაჯანსაღებს.

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

რომელიც მომაკვდინებს და მერე გამაცოცხლებს.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

რომელსაც მივენდობი, რომ მაპატიოს ჩემი ცოდვები განკითხვის დღეს.

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

ღმერთო ჩემო! მიწყალობე მსჯავრი და შემაერთე მართალთ.

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

დატოვე ჩემზე ჭეშმარიტი სიტყვა მომავალი თაობებისთვის.

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

და დამადგინე მე ხვავ-ბარაქიანი სამოთხის მემკვიდრეთაგან.

وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

და მიუტევე მამაჩემს, რამეთუ იყო გზააბნეული.

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

და ნუ შემარცხვენ განკითხვის დღეს.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

იმ დღეს, როცა არც სიმდიდრე და არც ძენი არავის წაადგება,

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

იმათ გარდა, ვინც წარსდგება ალლაჰის წინაშე უბინო გულით
(შუღერა 26:69-89)

**თავპიდზე მომწოდებელი მოკლეს, ალლაჰმა აპატია და გახდა
სამოთხის მკვიდრი.**

ალლაჰის სიტყვები:

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

და მოუყვანე მათ იგავად სოფლის ბინადარნი, როცა მათთან მივიდნენ
შუამავლები.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ

აკი, გავგზავნეთ მათთან ორი, ცრუდ შერაცხეს, და გავაძლიერეთ ის ორი
მესამეთი. და უთხრეს: ჭეშმარიტად, ჩვენ თქვენთან წარმოგზავნილები
ვართო.

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

მიუგეს: თქვენ მხოლოდ კაცები ხართ, ჩვენი მსგავსნი, და არაფერი
ზეგარდმოუვლენია მოწყალეს, თქვენ მხოლოდ მატყუარები ხართო.

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

თქვეს: ჩვენმა ღმერთმა იცის, რომ ჩვენ თქვენთან ვართ
წარმოგზავნილები.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

და არაფერი გვაკისრია, გარდა ცხადი შეტყობინებისა.

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ^ط لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

მიუგეს: ჩვენი ნავსი თქვენგანაა და თუ არ მორჩებით, უსათუოდ
ჩაგქოლავთ და ჩვენგან დაგატყდებათ მტანჯველი სასჯელიო.

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ^ط مَعَكُمْ^ج أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ^ج بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

უთხრეს: თქვენი ნავსი თქვენგანვეა, განა შეგონებისგან? დიახ, თქვენ
თავგასული ხალხი ხართ.

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

და მოვიდა ქალაქის შორი უბნიდან ერთი კაცი სირბილით. უთხრა: ჰეი
ჩემო ხალხო, მიჰყევით წარმოგზავნილებს!

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

გაჰყევით იმათ, ვინც არ გთხოვთ საზღაურს, ისინი სწორ გზას ადგანან.

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

და რა მიშლის ხელს, რომ არ ვეთაყვანო იმას, ვინც შემქმნა და ვისკენაც დავბრუნდებით?

أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهَا إِلَهَةً إِنَّ يُرَدِّنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ

განა დავიდგინო მის გარდა ღვთაება? თუ მოწყალემ მისურვა ზარალი, ვერაფერში მარგებს მათი ქომაგობა და ისინი მე ვერ დამიხსნიან.

إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَلٍ مُّبِينٍ

მაშინ ვიქნები ცხად გზააბნევაში.

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

ჭეშმარიტად, მე ვირწმუნე თქვენი ღმერთი, და ყური დამიგდეთ.

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

ებრძანა მას: შედი სამოთხეში. თქვა: ნეტავ, ჩემს ხალხს სცოდნოდა.

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

რომ მაპატიო ჩემმა ღმერთმა და მაქცია პატივდებულად.

(იასინ 36:13:27)

იბნი ქასირი წერდა ამ კაცის შესახებ: (რომელმაც მოირბინა) ეს კაცი იყო ჰაბიბ ბინ ნაჯარი. იგი იყო კეთროვანი კაცი და ძალიან ქველმოქმედი. მისი შემოსავლის ნახევარს ქველმოქმედებაში გასცემდა და მისი ფითრათი სუფთა იყო. (იბნი ქასირი)

მისი ფითრათი სუფთა იყო და მან მიიღო ისლამი/თავპიდი, დაეხმარა წარმოგზავნილებს, რის გამოც მოკლეს და გახდა სამოთხის მკვიდრი. ალჰამდულილლაჰ! დაუკვირდით აიათებს; ის ადამიანი გახდა სამოთხის ბინადარი თავპიდისა და მისკენ მოწოდების გამო. და ეს არის გულწრფელი თავპიდის შედეგი. და ასევე გამოქვაბულის მეგობრები? ისინიც ალლაჰმა დაიცვა და დაიფარა მათი თავპიდის გამო. ისინი იყვნენ ჭაბუკები, ახალგაზრდები, რომლებმაც მიიღეს თავპიდი, ირწმუნეს და მიჰყვნენ მის მცნებებს. გადმოცემის მიხედვით ეს ჭაბუკები იყვნენ ისა იბნი მარიამის მოტანილი რწმენის და თავპიდის მიმყოლები. დაე იყოს გაკვეთილი ჩვენთვის უბენაესის შემდეგი სიტყვები:

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

და თავი შეაფარეს ჭაბუკებმა გამოქვაბულს და თქვეს: ღმერთო ჩვენო, გვიბოძე შენი წიაღიდან წყალობა და დადვიდგინე ჩვენს საქმეში წარმატებაო.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

და დავუღუქეთ ყურები გამოქვაბულში რამდენიმე წელიწადით.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

შემდეგ გამოვალვადეთ ისინი, რათა გაგვეგო, რომელი ჯგუფი უკეთ გამოითვლიდა რამდენი წელი დაჰყევს.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

აჰა, გიამბობთ შენ მათ ამბავს ჭეშმარიტებით. ისინი იყვნენ ჭაბუკები, რომელთაც ირწმუნეს თავისი ღმერთი; ხოლო ჩვენ მივუმატეთ მათ ჭეშმარიტი გზა.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ الْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِن دُونِهِ ۗ إِلَٰهًا ۗ لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

და სიმტკიცე მოვავლინეთ მათ გულებზე, როცა ფეხზე წამოდგნენ და თქვეს: „ჩვენი ღმერთი ცათა და ქვეყნის ღმერთია! ჩვენ არ ვეთაყვანებით მის გარდა სხვა ღვთაებას, რადგან მაშინ ტყუილს ვიტყვოდიო!

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ ءَالِهَةً ۗ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا

ამ ჩვენმა ხალხმა დაიდგინა მის გარდა ღვთაებები. რატომ არ მოიტანეს მათთვის ცხადი მტკიცებულება! და ვინ არის იმაზე უსამართლო, ვინც ალლაჰზე სიცრუეს თხზავს?

وَإِذِ اعْتَرَّتْهُمُومًا وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْثًا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ أَمْرِكُمْ مَّرْفَقًا

რაკილა გაემიჯნეთ მათ და იმას, რასაც ისინი ეთაყვანებიან ალლაჰის გარდა, მაშ თავი შეაფარეთ გამოქვაბულს, მოგმადლით ღმერთი თავის წყალობას და დაგიდგენთ თქვენს საქმეში წინამძღოლს. (ქაჰფ 18:10:16)

და რის გამო? თავჭიდის გამო. ამ ჭაბუკებმა არამხოლოდ მათი ხალხის შირქს განუდგნენ, არამედ იმ ხალხსაც, ვინც შირქს სჩადიოდა. ეს ორი რამ — შირქისგან და შირქის ჩამდენი ხალხისგან განრიდება თავჭიდის განუყოფელი ნაწილია. თავჭიდი ისეთი ძვირფასი რამეა, რომ უზენაესი მის გამო ადამიანებს იყვარებს და ჰპირდება სამუდამო ნეტარებას. თავჭიდი ისე უყვარს ღმერთს, რომ მის გამო ყველა ცოდვას პატიობს. ხოლო შირქი ისე სძულს ღმერთს, რომ მის გამო არცერთ სიკეთეს არ ღებულობს რამდენიც არ უნდა გააკეთო.

თავჭიდის გარეშე გაკეთებული ყველა კეთილი საქმე ფუჭია

ამის არგუმენტი:

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ الْأَذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

და ვფიცავ, გეშთაგეგონა შენ და იმათ, ვინც იყვნენ შენზე უწინ: თუკი დაუდგენ (აღლაჰს) თანაზიარს, ამაო გახდება შენი საქმენი და აღმოჩნდება ნაგებულთა შორის. (ზუმარ 39:65)

როცა აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) მექქელ წამართებს, იუდეველებს და ქრისტიანებს მოუწოდებდა თავჭიდზე - აღლაჰის ერთადერთობაზე, ნაწილი იღებდა მას, ხოლო ნაწილი ზიზღით განეწობოდა და მტრობას უცხადებდა. იგი მოუწოდებდა აღლაჰის თავჭიდისკენ. აღლაჰის თავჭიდი გულისხმობს: აღიარო შენი გამჩენი ღმერთის სიდიადე, აღმატებულობა და ყოვლისშემძლეობა, თაყვანისცე მხოლოდ მას და არ დაუდგინო თანაზიარი, მიიღო მხოლოდ მისი კანონი და მისით მოაგვარო წამოჭრილი უთანხმოება, და არ მიიღო და არ განსაჯო სხვა კანონით. აღლაჰი ყურანში გვამცნობს:

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

...როცა ახსენებ ყურანში შენი ღმერთის ერთადერთობას, უკან გაბრუნდებიან ზიზღით.

(ისრა 17:46)

ღმერთის ერთადერთობა ნიშნავს ყველაფერში ერთადერთად აღიარებას მათ შორის დამკანონებლად მხოლოდ აღლაჰის აღიარებას. აღლაჰის თავჭიდი გულისხმობს ამ ყველაფრის შესრულებას, ასევე მოიცავს ადამიანების მიმართ დამოკიდებულებას.

აღლაჰის თავჭიდი ურწმუნოდ თვლის იმ ხალხს ვინც არ იყო და არ არის თავჭიდზე. როდესაც აღლაჰის შუამავალი ხსნიდა თავჭიდს შეიძულეს და ხან გიჟი, ხან პოეტი და მოჭადლოვებული უწოდეს. თავჭიდისკენ მომწოდებლებზე სხვადასხვა ეპითეტების დარქმევა ძველთაგან მოდის და გრძელდება დღემდე. ვერცერთ სწავლულს ვერ დაასახელებთ ვისაც. გზაბნეულთაგან არ ჰქონია წინააღმდეგობა და იარლიყების დარქმევა. დღეს, როცა მუსლიმები თავჭიდზე მოწოდებას ანხორციელებენ, მათაც იარლიყებს აკრავენ. იარლიყებს მხოლოდ იმიტომ არწმევენ, რომ თავჭიდზე ეძახიან ხალხს და ყურანის და სუნნას საფუძველზე ურწმუნობად მიაჩნიათ ისინი, ვინც არ ყოფილან და არ არის თავჭიდზე. აქვე მოგიწოდებთ, რომ თუ თავჭიდზე არ იქნებით თქვენი საქმეები სამწუხაროდ ფუჭად ჩაივლის. ჩვენ თქვენს სასიკეთოდ მოგიწოდებთ რომ გამოასწოროთ თქვენი აყიდა და თავჭიდს და მის ხალხს მტრობას ნუ გამოუცხადებთ, და თან ისე, რომ ვერც მიხვდეთ. აქვე შეგახსენებთ ერთ გადმოცემას:

'ას ბინ ვაილმა ისლამამდელ პერიოდში პირობა დადო, რომ შესწირავდა ას აქლემს, ხოლო ჰიშამ ბინ ალ-ასი ორმოცდაათს. უმარმა ამის შესახებ ჰკითხა აღლაჰის შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას). მან კი უთხრა:

أَمَّا أَبوكَ فلو كان أَقْرَبَ بالتوحيدِ فَصُمتَ وَتَصَدَّقْتَ عنه نَفَعَهُ ذلك

მამაშენს რომ დაემონებინა თავჭიდი, ხოლო შენ მის მაგივრად(მისთვის) მარხვა დაგეცვა და მონყალევა გაგეცა, ესენი მას სარგებელს მოუტანდა. (აჰმადის მუსნადი ტომი 10, გვ 176)

იბნი თაიშიამ თქვა»: ეჭვგარეშეა, რომ თავჭიდი არის რწმენის საფუძველი. თავჭიდი არის განმასხვავებელი ნიშანი სამოთხისა და ჯოჯოხეთის ხალხისა, ეს არის გადასახადი, რომელიც უნდა გადაიხადო, რათა შეხვიდე სამოთხეში, ასე რომ ისლამში (რწმენაში) ყოფნა ადამიანისთვის შეუძლებელია თავჭიდის გარეშე». (მაჯმუ'ულ ფეთავა 24/235)

თავჭიდის გარეშე რომ კეთილი საქმე ადამიანისთვის უსარგებლო და დაკარგულია მიუთითებს შემდეგი არგუმენტი: "აიშამ (აღლაჰი იყოს მისგან კმაყოფილი) შუამავალს (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) ჰკითხა: აღლაჰის შუამავალო! იბნ ჯუდ'ანი ნათესავებს მხარში ედგა, ღარიბებს აპურებდა. იმქვეყნად მიიღებს თუ არა ამის სანაცვლოდ სარგებელს? აღლაჰის შუამავალმა უპასუხა: არა, მის მიერ ნამოქმედარი სიკეთეები მას ვერანაირ სარგებელს ვერ მოუტანს, რადგანაც მას, ერთ დღესაც კი არ უთქვამს, რომ ღმერთო განკითხვის დღეს ცოდვები მაპატიეო. (მუსლიმ 214)'

“იმამი ნავავიმ საჰიჰ მუსლიმის განმარტებაში ეს ჰადისი განიხილა შემდეგი სათაურის ქვეშ: "მტკიცებულება იმისა, რომ ვერცერთი კეთილი საქმე სარგებელს ვერ მოუტანს იმას, ვინც ურწმუნოდ გარდაიცვალა", სადაც ასეთ განმარტებას უკეთებს მოყვანილ ჰადისს: "ჰადისი გვამცნობს, რომ ვინც ურწმუნოდ გარდაიცვალა, მას ნათესავების მხარში დგომა, ღარიბების დაპურება და მსგავსი კეთილი საქმეები ვერანაირ სიკეთეს ვერ მოუტანს." (იმამი ნავავი, მინჰაჰ, საჰიჰი მუსლიმის განმარტება, 3/82)”

უზენაესი ალლაჰი ამბობს:

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

(ტყუიდად) მშრომელი, გადაღდიღნი.

تَصَلِّي نَارًا حَامِيَةً

დაინვებიან მცხუნვარე ცეცხლში.

(ლაშია 88:3-4)

იბნი ქასირის განმარტებების წიგნში ნათქვამია ამ აიათის შესახებ: ეს აიათი ნიშნავს, რომ მათ ბევრი იშრომეს და დაიღალნენ მათი საქმეებით, მაგრამ განკითხვის დღეს, მათ ცეცხლში ჩააგდებენ. ალ-ჰაფიზ აბუ ბაქრ ალ-ბურყანი გადმოსცემს იმრან ალ-ჰავრისგან: „უმარ ბინ ხატაბმა გაიარა ერთ-ერთი ქრისტიანი ბერის მონასტერთან და ვილაცამ დაუძახა ბერს: მორწმუნეთა მმართველი აქ არის. როდესაც ბერი გარეთ გამოვიდა, სახეზე ეტყობოდა სირთულეების, ძალისხმევის და ამქვეყნიური სიამოვნებების მიტოვების აშკარა კვალი. (გადაღლილობის გამო სახეზე ფერი შეცვლილი ჰქონდა). უმარმა შეხედა მას და ტირილი დაიწყო. ის ქრისტიანია — უთხრა ვილაცამ. უმარმა მას უპასუხა: „ვიცი, მაგრამ მის გამო ვწუხვარ, რადგან გამახსენდა ალლაჰის სიტყვები:

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

(ტყუილადად) მშრომელი, გადაღლილი.

تَصَلِّي نَارًا حَامِيَةً

დაინვებიან მცხუნვარე ცეცხლში.

(ლაშია 88:3-4)

ვწუხვარ მის გამო, რადგან ამქვეყნად იშრომა და ამ შრომის მიუხედავად მაინც ჯოჯოხეთში შევა. (ბაიჰაყი)

და რატომ ტყუილად? იმიტომ, რომ მათ საქმეში შეერია შირქი და მათ მიერ გაკეთებული საქმეები არავითარ სიკეთეს არ მოიტანს და მათი ყველა საქმე აღდგომის დღეს ფუჭად ჩაივლის.
ეს ისტორია ასევე მოყვანილია იბნ ქასირის თაფსირში

ვინც ალლაჰისკენ მიბრუნდება - გამოიცდება

ვინც მიიღებს ისლამს გულწრფელად, ირწმუნებს და გადადგამს ნაბიჯს მისი ღმერთისკენ, ის გამოიცდება სხვადასხვა სირთულეებით ღმერთის სიტყვების თანახმად:

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

განა ჰგონია ხალხს, რომ მიტოვებულ იქნებიან, როცა ამბობენ:
ვირწმუნეთ, და არ გამოიცდებიან?

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ

ვფიცავ, ჩვენ გამოვცადეთ ისინი, რომელნიც იყვნენ მათზე უნინ. ალლაჰმა იცის, რომელთაც სიმართლე თქვეს და რომელთაც იცრუეს!

(ანქებუთ 29:2-3)

ზოგიერთი ადამიანი გამოიცდება გაჭირვებით, ზოგი სიმდიდრით, ზოგიც მეუღლით, მშობლით, შვილით, იდეოლოგიური დაპირისპირებით და ა.შ. მორწმუნეებზე გამოცდა ალლაჰის დადგენილი კანონი და წესია და მას ვერ გავუქცევით. გინდა სამოთხე? მაშინ გამოცდის ტვირთს უნდა შეეგუო. როცა ისლამს მიიღებ, წინააღმდეგობა შეგხვდება ისევ შენი ხალხისგან. ყურანში ნათქვამია, რომ როდესაც იბრაჰიმმა (ალლაჰის სალამი მას) თავისი თავი ჩააბარა ღმერთისადმი მორჩილებას ასე ამბობდა, რომელიც ღმერთმა გვაცნობა:

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۗ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ჭეშმარიტად, მე მივაბრუნე სახე ერთმორწმუნედ(ჰანიფად) იმისკენ, ვინც გააჩინა ცანი და დედამიწა. და მე არა ვარ წარმათთაგანი(მუშრიქ).

(ან“ამ 6:79)

იბრაჰიმი მიბრუნდა ალლაჰისკენ ჰანიფად და განერიდა იმ გზას რასაც მისი გარშემო საზოგადოება მიჰყვებოდა. და რა მოხდა შემდეგ? შემდეგ რაც მოხდა ნათქვამია შემდეგ აიათში:

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ

და ეკამათა მას მისი ხალხი.... (ან“ამ 6:80)

რწმენის, ისლამის მიღების შემდეგ ყველა გამოიცდება ინდივიდუალური მდგომარეობებით. ეს არის ალლაჰის დადგენილი გზა – რომ გამოსცადოს მისი მსახურები. ალლაჰი ამბობს:

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ალლაჰი არ დატოვებს მორწმუნეებს იმ ყოფაში, როგორშიც თქვენ ხართ, სანამ არ გაარჩევს ბოროტს კეთილისაგან... (ალი იმრან 3:179)

ღმერთმა ისედაც იცის, ვინ რისი გამკეთებელია, გამოცდა არის იმისათვის, რათა გვაჩვენოს ვინ ვინ არის. გამოცდა არის იგივე ფიტნა (საცდური), და უკვე ვახსენეთ, რომ როდესაც ადამიანი მიიღებს ისლამს, ის ცხოვრების ბოლომდე სხვადასხვა რამეებით გამოიცდება.

ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალაამი მას) ერთ-ერთ ჰადისში თქვა:

تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا

ფიტნეები კაცის გულს ისე წარუდგება, როგორც ლერწმის ღეროებია ერთმანეთის მიყოლებით ჩალაგებული" (მუსლიმი 144)

ალლაჰმა უკეთ იცის.

არავის შევედრო ერთი ღმერთის გარდა

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

ჭეშმარიტად, სალოცავები ალლაჰისაა და ნუ მოუხმობთ ალლაჰთან ერთად ვინმეს. (ჰინ 72:18)

როდესაც იუდეველები და ქრისტიანები შედიოდნენ მათ სინაგოგებში და ეკლესიებში, ისინი ღმერთს თანაზიარს უდგენდნენ. ამიტომ ალლაჰმა უბრძანა თავის შუამავალს ეთქვა მათთვის, რომ გამოერჩიათ ერთი ღმერთი თაყვანისცემაში. (იბნ ქასირ)

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

უთხარი: მე მხოლოდ ჩემს ღმერთს მოვუხმობ და არავის ვუდგენ მას თანაზიარად. (ჰინ 72:20)

როდესაც წარმართებმა ზიანი მიაყენეს შუამავალს, დაუპირისპირდნენ, უარყვეს და წავიდნენ მის წინააღმდეგ, რათა ჩაეფარცხათ ის სიმათლვე რითაც მოვიდა და როცა გაერთიანდნენ მის წინააღმდეგ, მათ უთხრა შუამავალმა:

إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي

„მე მხოლოდ ჩემს ღმერთს მოვეუხმობ,,

- და ეს ნიშნავს: მე მხოლოდ ჩემს ღმერთს ვეთაყვანები და არ ვუდგენ მას თანაზიარს, მისგან ველი დახმარებას და მასზე ვარ მინდობილი. (იბნ ქასირ)

ვინც მოკვდა ისე, რომ ღმერთს თანაზიარს უდგენდა.

აბდულლაჰი გადმოსცემს , რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ . وَقُلْتُ أَنَا مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ .

ვინც მოკვდა ისე, რომ ალლაჰს თანაზიარს უდგენდა - შევა ცეცხლში. მე ვთქვი: ვინც მოკვდა ისე, რომ არ უდგენდა ალლაჰს თანაზიარს - შევა სამოთხეში. (ბუხარი 1238)

ვაჟი გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ . وَقُلْتُ أَنَا وَمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ .

ვინც გარდაიცვლება ისე, რომ ღმერთს თანაზიარს უდგენდა, შევა ცეცხლში. იბნ მას უდმა დაამატა: ვინც გარდაიცვლება ისე, რომ ღმერთს თანაზიარს არ უდგენდა, შევა სამოთხეში. (მუსლიმი 92)

ვინც ღმერთის წინაშე წარსდგება შირქის გარეშე

ანას იბნ მალიქი გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: ალლაჰი ამბობს: ჰეი ადამის შვილო, რამდენჯერაც შემევედრები და გექნება ჩემი იმედი, მე გაპატიებ, რაც გექნება ჩადენილი ყურადღებას არ მივაქცევ. ჰეი ადამის შვილო, შენი ცოდვები რომ აღწევდეს გეცის ღრუბლებს, და შემდეგ მთხოვო პატიება, მე შენ გაპატიებ და არაფერს

მივაქცევ ყურადღებას. ჰეი ადამის შვილო თუ შენ მოხვალ ჩემთან დედამინის ოღენა ცოდვებით და წარსდგები ისე, რომ ჩემთვის თანაზიარი არ დაგიდგენია მე გინყალობებ იმხელავე მიტევენას . (თირმიზი 3540)

ვინც შეხვდება ალლაჰს შირქით და შირქის გარეშე

ჯაბირ ბინ 'აბდულლაჰი გადმოსცემს: გავიგონე ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهِ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارَ

ვინც შეხვდება ღმერთს ისე, რომ არ უდგენდა მას თანაზიარს, შევა სამოთხეში. და ვინც შეხვდება ისე, რომ უდგენდა მას თანაზიარს, შევა ცეცხლში. (მუსლიმი 93)

არ დაუდგინო ალლაჰს თანაზიარი თუნდაც ამისათვის მოგკლან

აბუ დარდა გადმოგვცემს: `ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) ასეთი რჩევა მომცა:

لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُطِعَتْ وَحُرِّقَتْ وَلَا تَتْرُكْ صَلَاةً مَكْتُوبَةً مُتَعَمِّدًا فَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ وَلَا تَشْرَبِ الْخَمْرَ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ

არაფერი დაუდგინო ალლაჰს თანაზიარად, თუნდაც ნაკუნებად გაქციონ ან დაგწვან. და არ უგულუბელყო ლოცვა შეგნებულად. რადგან ვინც ლოცვას უგულუბელყოფს ალლაჰის მფარველობიდან შორს დარჩება, არ დალიო ალკოჰოლი, რადგან ის არის ყოველი ბოროტების გასაღები.

(იბნ მაჯა 36:4034)

ტარიყ იბნ შიჰაბი გადმოსცემს: `ერთხელ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: ერთი ბუზის საბაბით ერთი კაცი სამოთხეში შევიდა, მეორე კი - ჯოჯოხეთში. ხალხმა იკითხა - ეს როგორ? შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: წარმართთა ტომს ჰქონდათ კერპი, რომელსაც ეკუთვნოდა გზა და არავის არ უშვებდნენ ამ გზაზე, თუ ამ კერპს მსხვერპლს არ შესწირავდა. ორი მოგზაური მოხვდა ამ გზაზე და მათ უთხრეს - შესწირეთ მსხვერპლი რომ გაგატაროთ. პირველმა მოგზაურმა იუარა - თან არაფერი მყავს ცხოველი, რომ შევწირო. წარმართებმა უთხრეს - ბუზი მაინც შესწირეო. კაცმაც შესწირა ბუზი, გააგრძელა გზა, გზაზე სიკვდილი ეწია და შეიქნა ჯოჯოხეთის მკვიდრი. მეორე მოგზაურმა კი უარი თქვა - მე ღმერთის გარდა არასოდეს

არავის არ შევწირავ მსხვერპლსო. ამიტომ მას წარმართებმა თავი მოჰკვეთეს და იგი სამოთხის მკვიდრი შეიქნა. (აბ-ზუჰდ, 1/15)

უმარ იბნ ალ ხატტაბმა (აღლაჰი იყოს მისგან კმაყოფილი) თქვა: ჩაეჭიდე ჭეშმარიტებას, თუნდაც ჭეშმარიტებამ შენ მოგკლას. (რავდა ალ-უყალა 77-78)

დაფიცება

დაფიცება არის ბევრნაირი. ზოგი იფიცება დედაზე, მამაზე, მამის თუ დედის სულზე, მამის თუ დედის საფლავზე და ა.შ. ამ სახის ყველა დაფიცება არის შირქი და აკრძალული.

იბნ უმარი გადმოსცემს: შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، وَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ

არ დაიფიცოთ თქვენი მამები. ვისაც სურს დაფიცება, დაიფიცოს მხოლოდ ღმერთი. (ბუხარი 7401)

სა'იდ იბნ უბაიდი გადმოსცემს: აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ

ვინც დაიფიცა ღმერთის გარდა სხვა ვინმე, მან ღმერთს თანაზიარი დაუდგინა. (აბუ დავუდი 3251)

უნდა ერიდო ღმერთზე ხშირად დაფიცებას. სალმან ალ-ფარისი გადმოსცემს: `გავიგონე აღლაჰის შუამავლის (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) სიტყვები: ამ სამნაირ ადამიანს არ დაეღაპარაკება და არ განწმენდს ღმერთი განკითხვის დღეს: მოხუცებულ მრუშს, ამპარტავან მათხოვარსა და ადამიანს, ვინც ღმერთი თავის სავაჭრო საქონლად აქცია – იგი არც იყიდის და არც გაყიდის რაიმეს, რომ არ დაიფიცოს ღმერთი. (ალ-ჰაისამი 4/78)

მოერიდეთ ღმერთზე დაფიცებას შენი მიზნებისთვის.

აბუ ყათადა გადმოსცემს: შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفِقُ ثُمَّ يَمْحَقُ

მოერიდეთ ბევრ დაფიცებას ვაჭრობის დროს. მისით შესაძლოა ნახო მოგება, მაგრამ დაკარგავ წყალობას. (მუსლიმი 1607)

ზიადედინ ალ-ყუდსი თავის წიგნში „ლა უზრან *ليس الجهل عذرا* წერდა: პატარა შირქი არის ისეთი საქმეების კეთება, რომელიც არ აღწევს ალლაჰის გარდა სხვა თაყვანისცემის დონეს, როგორცაა რიია (საჩვენებელი საქმეები) და ვინმეზე დაფიცება ალლაჰის გარდა.

ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: ვინც დაიფიცა ღმერთის გარდა სხვა ვინმე, მან ღმერთს თანაზიარი დაუდგინა. (აბუ დავუდი 3251)

ასევე სიტყვები, როგორცაა 'თუ ინებებს ალლაჰი და შენ' ასევე, 'ეს არის შენგან და ალლაჰისგან' 'ჩემთვის მხოლოდ ალლაჰი და შენ არსებობთ' 'მე ვენდობი ალლაჰს და შენ' 'შენ რომ არა ასე იქნებოდა და არ მოხდებოდა' ასეთი სიტყვები არის პატარა შირქი.

ერთხელ ერთმა ადამიანმა უთხრა შუამავალს: თუ ინებებს ღმერთი და შენ! ამის პასუხად შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) უთხრა: როგორ? მე ღმერთთან მათანასწორებ? თუ ინებებს მხოლოდ ღმერთი! (აჰმადი 1/214)

თუ ყოველ სიტყვაში, საქციელში ან რწმენაში არის შირქი და ის არ აღწევს დიდი შირქის დონემდე, მაშინ ის არის პატარა შირქი. (ზიადედინ ალ-ყუდსი)

თაყვანისცემის ფორმები

თაყვანისცემის ფორმები დადგინდა ისლამში, და რა არის ისლამი? ჯიბრილმა ჰკითხა შუამავალს:

ჰკითხა: ალლაჰის შუამავალო, რა არის ისლამი? შუამავალმა უთხრა:

الإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ

არ დაუდგინო ალლაჰს არაფერი თანაზიარად, დადგე სალოცავად, გადაიხადო ბეჯათი და მარხვა დაიცვა რამადანში. (ბუხარი 50)

თაყვანისცემის ფორმები ბევრნაირია, ესენია:

1. ვედრება.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ

და ის, ვინც უხმობს ალლაჰთან ერთად სხვა ღვთაებას, და ამის მტკიცებულება არ გააჩნია... მისი ანგარიში მისი ღმერთის წინაშეა. უეჭველად, ნეტარ არ იქნებიან ურწმუნონი. (მუმიუნ 23:117)

ყოველი, ვინც თავყვანისცემის რომელიმე ფორმას მიმართავს ღმერთის გარდა სხვა ვინმეს მიმართ, არის შირქში მყოფი და ამგვარად, ურწმუნო.

2. შიში.

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
ეშმაკი გაშინებთ მისი მიმდევრებით. ნუ გეშინიათ მათი. ჩემი გეშინოდეთ
თუკი მორწმუნენი ხართ. (აღი იმრან 3:175)

ამ აიათში იგულისხმება შიში, რომლითაც ისეთი შიშით გეშინია ურწმუნოების და შეიტანისაც როგორი შიშითაც უნდა გეშინოდეს ალლაჰის. ადამიანს ეშინია დათვის, გველის, მგელის და ა.შ თუმცა ასეთი სახის შიში შირქი არ არის.

3. იმედოვნება

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا
და იმან, ვინც იმედოვნებს თავის ღმერთთან შეხვედრას, დაე მართალი
საქმე აკეთოს და ნურავის დაუდგენს თანაზიარად თავის ღმერთს
თავყვანისცემაში. (ქაჰფ 18:110)

4. მინდობა

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

და ალლაჰს მიენდეთ, თუკი ხართ მორწმუნენი!“ (მაიდე 5:23)
აქ საუბარია ისეთ მინდობაზე და თავაქულზე რომელი თავაქულიც ეკუთვნის ალლაჰს. თუ ადამიანს აქვს მეგობრობის იმედი, რომ გაჭირვების დროს გვერდით დაუდგება, ეს შირქი არ არის. რათქმუნდა მორწმუნეს როცა გაუჭირდება პირველ რიგში ღმერთს ევედრება და შემდეგ თხოვნით მიმართავს თავის მეგობარს და ა.შ

وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمٌ إِنْ كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ
და თქვა მუსამ: ჰეი ჩემო ხალხო, თუ ირწმუნეთ ალლაჰი, მისი იმედი
იქონიეთ, თუკი მუსლიმები ხართ! (იუნუს 10:84)

5. იმედი, 6. მოკრძალება, 7. რიდი ერთ აიათში.

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۗ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ

*ვისმინეთ მისი, ვუბოძეთ მას იაჰია და სარგებლიანი გავხადეთ მისთვის
მისი ცოლი. ჭეშმარიტად, ისინი ესწრაფოდნენ კეთილი საქმის კეთებას.
გვიხმობდნენ ჩვენ იმედითა და შიშით და იყვნენ ჩემდამი
მოკრძალებულნი. (ენბია 21:90)*

8. მონანიება

وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ
და მიბრუნდით თქვენი ღმერთისკენ მონანიებით და მას დაემორჩილეთ,
ვიდრე დაგატყდებოდეთ სასჯელი, მერე კი აღარ იქნებით შენევენულნი.
(ზუმერ 39:54)

9. დახმარების ძიება

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
მხოლოდ შენ გცემთ თაყვანს, და მხოლოდ შენ გთხოვთ შენევენას
(ფათიჰა 1:5)
აღლაჰის შუმავალმა (აღლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა :
وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنُ بِاللَّهِ
როდესაც ითხოვ დახმარებას, ითხოვე აღლაჰისგან (თირმიზი 2516)

10. მფარველის ძიება

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
თქვი: მივეკედლები აისის უფალს (ფალაყ 113:1)
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
თქვი : მივეკედლები ღმერთს ადამიანთა (ნაას 114:1)

11. გასაჭირში დამხმარის ძიება

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ
და შველა სთხოვეთ თქვენს ღმერთს და მან გიპასუხათ: მე შეგენევით
ათასი ანგელოზით, ერთმანეთის მიყოლებით (ანფალ 8:9)

12. მსხვერპლშენიერვა (ყურბანი)

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ

ილოცე შენი ღმერთისათვის და მას შესწირე (შესაწირი).
(ქავსარ 108:2)

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

უთხარი: ჭეშმარიტად, ჩემი ლოცვა, ჩემი შესაწირი, ჩემი სიცოცხლე და
ჩემი სიკვდილი სამყაროთა ღმერთის, ალლაჰისთვისაა. (ან'ამ 6:162)

ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ آوَى مُحْدِثًا
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ

ღმერთმა დასწყევლა ის, ვინც დასწყევლა მისი მშობლები, და ღმერთმა
დასწყევლა ის, ვინც მსხვერპლი (ყურბანი) შესწირა სხვას ალლაჰის
გარდა, ღმერთმა დასწყევლა ის, ვინც შეიფარა სიახლის შემოშენი და
ღმერთმა დასწყებლა ის, ვინც უკანონოდ გადაანაცვლა მიწის ნაკვეთის
საზღვრები. (ნასაი 4422)

14. აღთქმა

აიმა გადმოსცემს, რომ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعْصِهِ

`მან, ვინც აღუთქვა ღმერთს მორჩილება, დაე, იყოს ღმერთის მორჩილი.
ხოლო მან, ვინც აღუთქვა ღმერთს ურჩობა, ნუ ეურჩება ღმერთს.
(აბუ დავუდი 3289)

ყველა თაყვანისცემა უნდა მიმართული მხოლოდ ალლაჰისკენ. მისადმი

თავჯანისცემაში არ არის საჭირო არავითარი შუამდგომელი როგორც სუფისტები ასრულებენ და იდგენენ შუამდგომელს ალლაჰსა და მათ შორის. მათი ეს მოქმედება ერთ - ერთია იმათგან, რომელიც ეწინააღმდეგება ალლაჰის შუამავლის (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) მოტანილ თავკიდს და სწორ რწმენას. უზენაესი ალლაჰი ამბობს, რომ არსებობს ისეთი ხალხი, ვინც ამბობს ვირწმუნეთო, თუმცა ალლაჰს თანაზიარს უდგენენ.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

მათგან უმეტესი ისე არ ირწმუნებს ალლაჰს, თუკი მას თანაზიარს არ დაუდგენენ. (იუსუფ 12:106)

თუ თავჯანისცემაში შეერევა შირქი, მას არ ეწოდება სწორი თავჯანისცემა და ალლაჰი მას არ ღებულობს, რამეთუ ასეთი სახის თავჯანისცემის შემსრულებელი ადამიანი ხდება ურწმუნო და მისი საქმეები ბათილდება. ალლაჰმა მუჰამმადი წარმოგზავნა შუამავლად (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) სამყაროთა წყალობად, როგორც ალლაჰმა გვაცნობა:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

*და არ წარგვიგზავნიხარ შენ, თუ არა მონყალებად სამყაროთათვის!
(ენბია 21:107)*

და ამის მიუხედავად ალლაჰის შუამავალს ეუბნება უზენაესი ალლაჰი, რომ თუ მას თანაზიარს დაუდგენს მისი საქმეები ფუჭი გახდება:

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

და ვფიცავ, ბეშთაგეგონა შენ და იმათ, ვინც იყვნენ შენზე უწინ: თუკი დაუდგენ (ალლაჰს) თანაზიარს, ამოო გახდება შენი საქმენი და აღმოჩნდება წაგებულთა შორის.

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

*თავჯანი ეცი ალლაჰს და იყავი მადლიერთაგანი.
(ზუმარ 39:65-66)*

და მაშინ რა უნდა ითქვას ჩვეულებრივ ხალხზე? ეს აიათები იმაზე მიგვითითებს, რომ თავკიდის დაცვა, შირქისგან და შირქის ჩამდენი და

ხალხისგან განრიდება ძალზედ სერიოზული და დასაფიქრებელი საკითხია. ალლაჰი ამბობს, რომ თუ თაყვანისცემაში შეერევა შირქი მას არ ვლბებულობ, ხოლო გზააბნეულები ამბობენ: ' არა , ასეთი თაყვანისცემა მიღებულია '. ნუთუ თქვენ ასწავლით ალლაჰს სარწმუნოებას? ნუთუ თქვენ უკეთ იცით ისლამური სარწმუნოება თუ ალლაჰმა?

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

უთხარი: განა თქვენ ასწავლით ალლაჰს თქვენს სარწმუნოებას? მაშინ, როცა ალლაჰმა იცის, რაც ცათა შინაა და რაც ქვეყანასა ზედაა და ალლაჰი ყოვლისმცოდნეა. (ჰუჯურათ 49:16)

ალლაჰმა თავისი ცოდნით და სიბრძნით გვაცნობა, რომ შირქს არ ღებულობს თაყვანისცემად და შირქით ადამიანი შორდება მას და ვერ უახლოვდება რამდენიც არ უნდა შეასრულოს. თაყვანისცემის ფორმაა ალლაჰის წინაშე სეჯდის გაკეთება და სეჯდის მდგომარეობაში ვედრების წარმოქმნა.

ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ

(ალლაჰის) მსახური თავის ღმერთთან ყველაზე ახლოს მაშინ არის , როდესაც სეჯდეს ასრულებს, და ამ მდგომარეობაში ბევრი ვედრება გააკეთეთ. (მუსლიმი 482)

ასევე თაყვანისცემისა და ალლაჰის განდიდების ფორმაა სურა ფაათიჰას კითხვა.

აბუ ჰურაირა გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: „ვინცასრულებს ნებისმიერ ლოცვას, რომელშიც მან არ წაიკითხა უმე ალ ყურანი, (ე.ი სურა ფაათიჰა) მისი ლოცვა იქნება არასრული. აბუ ჰურაირამ ჰკითხა: როდესაც ჩვენ ვდგავართ იმამის უკან? მან თქვა: წაიკითხეთ თქვენთვის. გავიგონე ალლაჰის შუამავალი სიტყვები, რომ ალლაჰმა თქვა: “ლოცვა გავყავი ორ ნაწილად ჩემსა და ჩემს მსახურს შორის. და ჩემს მსახურს ექნება ის, რასაც მთხოვს. თუ ის იტყვის: 'ქება-დიდება ალლაჰს, სამყაროთა ღმერთს' ესეიგი ჩემმა მსახურმა შემაქო მე.” როდესაც მსახური იტყვის:

მონყალესა, მწყალობელსა, ჩემმა მსახურმა განმადიდა მე. როდესაც ის იტყვის, **სამსჯავროს დღის მბრძანებელსა**. ალლაჰი იტყვის ჩემმა მსახურმა განმადიდა მე ან ჩემი მსახური აკავშირებს ამ ყველაფერს ჩემთან. როცა ის იტყვის: **'მხოლოდ შენ გცემთ თაყვანს, და მხოლოდ შენ გთხოვთ შეწევნას'** ალლაჰი იტყვის: ეს არის ჩემსა და ჩემს მსახურს შორის, და მსახური მიიღებს იმას, რასაც ეძებდა. როცა ის იტყვის, გვინინამძღვრე პირდაპირი გზით. იმათი გზით, რომელთაც მიეცი მონყალება, არა - შერისხულთა და არცა - გზააბნეულთა, ალლაჰი იტყვის ეს არის ჩემი მსახურისთვის, და ჩემი მსახური მიიღებს იმას რასაც ეძებდა. (მუსლიმ 395)

ასევე იჰსანი არის თაყვანისცემა იჰსანი არის თაყვანისცემა ერთადერთ ღმერთზე ისე, თითქოს ხედავ მას. ჯიბრილმა ჰკითხა შუამავალს: რა არის იჰსანი? შუამავალმა უპასუხა:

أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

თაყვანი სცე ალლაჰს ისე თითქოს ხედავ მას, და შენ თუ ვერ ხედავ მას, მაშინ გახსოვდეს, რომ ის გხედავს შენ. (ბუხარი 50)

ასევე უნდა ვიცოდეთ , რომ თაყვანისცემა არ არის მხოლოდ ლოცვა, ზიქრი, მარხვა და ა.შ.

მაშ კიდევ რა არის და რაში ვლინდება თაყვანისცემა?

1. ადამიანი დღეში შეიძლება მუშაობდეს ექვსი, შვიდი, რვა ან მეტი საათი, ასევე ქალი შეიძლება შვილს და სახლის საქმეებს უთმობდეს დღის ნახევარს. მაგრამ ადამიანი ვერ ილოცავს ექვს ან შვიდი საათი.

ალლაჰმა მოიღო მონყალება ჩვენზე, რითაც მიგვითითა, რომ ადამიანი მუშაობითაც, ძილითაც, განზრახვითაც, და ოჯახური ცხოვრებითაც მიიღებს ჯილდოს და ჩაეთვლება თაყვანისცემაში, თუ მისი განზრახვა არ იქნება სხვის დასანახად მოქმედება. ახლა კი ავხსნათ რა არის თაყვანისცემა:

'იბადა (ე.ი თაყვანისცემა) არაბულ ენაში ნიშნავს დამორჩილებას და მოკრძალებას . ისლამური გაგებით სიტყვა 'იბადა გამოიყენება ორი მნიშვნელობით:

ა. ადამიანის ქმედებები, როგორცაა ლოცვა ან ზექათის გაცემა. სწავლულებმა ასე ახსნეს 'იბადათი: 'იბადათი არის ალლაჰისადმი მორჩილება, იმის შესრულება რაც მან ბრძანა და იმაზე მორიდებას, რაც მან აკრძალა, ალლაჰის სიყვარული, მისი შიში და მასზემინდობა.

ბ. ეს ასევე არის მოქმედებები, როგორცაა ლოცვა, გეჟათი და ა.შ. სწავლულებმა ასე განმარტეს: ეს არის ყოვლისმომცველი სიტყვა, რომელიც მოიცავს ყველა სიტყვას და საქმეს, რომელიც ღმერთს უყვარს და რომლითაც კმაყოფილია, როგორც გარეგნული ასევე ადამიანის შინაგანი მდგომარეობა. ასეთი დავალებული საქმეების შესრულებას ეწოდება 'იბადათი, ვინაიდან ადამიანები ამას აკეთებენ თავმდაბლობით და სიყვარულით მათი ღმერთის მიმართ. ალლაჰისადმი თაყვანისცემა უნდა იყოს სიყვარულზე და მორჩილებაზე დაფუძნებული. ჩვენმა ღმერთმა გვაცნობა, რომ ადამიანები და ჯინები მისადმი თაყვანისცემისთვის შექმნა:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

არ შემიქმნია ჯინნი და კაცნი არაფრისთვის, გარდა იმისა, რომ თაყვანი მცენ! (ბარიათ 51:56)

როგორ შეიძლება მივალწიოთ დასახულ მიზანს და შევასრულოთ იგი? ბევრს ჰგონია, რომ 'იბადათი მხოლოდ შესრულებულ რიტუალებს ეხება, რომლებიც ალლაჰმა ბრძანა, რომ უნდა შესრულდეს გარკვეულ დროს - როგორცაა ლოცვა, მარხვა და ჰაჯი და საქმე ამით მთავრდებაო, მაგრამ ისე არ არის როგორც ისინი ფიქრობენ. მაშინ, რამდენი დრო სჭირდება თაყვანისცემის რიტუალებს ყოველდღე და ღამით? ადამიანი მხოლოდ ლოცვით და ზიქრით უნდა იყოს დაკავებული? და მისი დანარჩენი ენერჯია? მისი დანარჩენი დრო? თუ ის მის ენერჯიას და დროს დახარჯავს თაყვანისცემის გარდა სხვა საქმეებში, მაშინ როგორ უნდა მიაღწიოს იმ მიზანს რისთვის შეიქმნა კაცობრიობა? როგორ უნდა შეასრულოს ალლაჰის მიერ ნათქვამი, როცა მთელი სიცოცხლე ალლაჰისთვისაა, როგორც აიათშია:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

უთხარი: ჭეშმარიტად, ჩემი ლოცვა, ჩემი შესაწირი, ჩემი სიცოცხლე და ჩემი სიკვდილი (ან 'ამ 6:162)

'უბუდია (თაყვანისცემა) არის აბსოლიტური საკითხი, რომელიც მოიცავს მუსლიმანთა ცხოვრებას, და როდესაც მუსლიმანი შრომობს მინაზე სარჩოს საძიებლად, ის ამით თაყვანს სცემს ალლაჰს, რადგან ალლაჰმა უბრძანა მას ამის გაკეთება, როგორც უზენაესი ამბობს თავის წიგნში:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

იგია, ვინც დაადგინა თქვენთვის დედამიწა მორჩილად. იარეთ მასზე და ჭამეთ მისი სარჩოსაგან და მის (ალლაჰის) წინაშეა — შეკრება.

(მულქ 67:15)

როდესაც მუსლიმანი იძინებს იმისთვის, რომ აღიდგინოს ენერჯია რათა მერე თაყვანისცეს ალლაჰს, ის ძილშიც ალლაჰის თაყვანისმცემლად ითვლება, როგორც მუაზ იბნ ჯაბალმა თქვა:

'მე მაქვს ჯილდო ჩემი ძილისთვის, ისევე როგორც ლოცვაზე დგომით '
(ბუხარი 4342)

მუსლიმი ჭამით, სმით და ცოლ - ქმრული ურთიერთობითაც დაიმსახურებს კეთილ საქმეებს, როგორც ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

'(ჰალაალი) ინტიმურ კავშირები არის ქველმოქმედება(ე,ი მადლი/სიკეთე). საჰაბებმა უთხრეს: ალლაჰის შუამავალო, ნუთუ დავჯილდოვდებით იმისათვის, თუ ჩვენს სურვილებს დავიკმაყოფილებთ? შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) უთხრა მათ: როგორ ფიქრობთ, თუ ამ გზით (ე . ი მრუშობის გზით) ჰარამს ჩაიდენთ, გექნებათ თუ არა ცოდვის ტვირთი ?' საჰაბებმა უთხრეს: დიახ, გვექნება. ამაზე შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) უთხრა: 'თუკი ჰალაალს გააკეთებთ, გექნებათ ჯილდო ' (მუსლიმი 1006)

ამ დიდ მიზანს მიაღწევს მაშინ, როცა ადამიანსყოველთვის ემახსოვრება თავისი ღმერთი ცხოვრების ყველა ეტაპზე, რასაც არ უნდა აკეთებდეს და ჰკითხოს საკუთარ თავს, არის თუ არა ისეთ სიტუაციაში, რითაც კმაყოფილი იქნება თავისი ღმერთი. თუ ისეთ სიტუაციაშია რითაც ალლაჰი იქნება მისგანკმაყოფილი, მაშინ ადიდოს მან თავისი ღმერთი და მეტი სიკეთე აკეთოს. თუ ასე არ არის, მაშინ, პატიებს სთხოვოს მის ღმერთს და მოინანიოს ისე, როგორც აღწერს ალლაჰი თავის ღვთისმოსავ მსახურებს: *ხოლო ისინი, რომელთაც ჩაიდინეს სიავე ან ავნეს საკუთარ თავს, გაიხსენონ ალლაჰი და შესთხოვონ პატიება ცოდვებისათვის. ხოლო ვინ მიუტევებს ალლაჰის გარდა? და არ გაიმეორებენ (დაჟინებით) იმას, რაც ჩაიდინეს მაშინ როცა მათ იციან. მათი საზღაური მიტევებაა მათი , ღმერთისგან და სამოთხეები, რომელთა ძირს მიედინებიან მდინარეები იქნებიან იქ მარადიულად, და რა მშვენიერი საზღაურია მშრომელთათვის. (ალი იმრან 3:135-136)* ასე გაიგეს სალაფებმა 'იბადათი. ისინი არ შემოიფარგლებოდნენ მხოლოდ რიტუალებით და იმ დადგენილი დროებით, როცა სრულდება ეს რიტუალები. მათი ცხოვრება იყო თაყვანისცემა, და დადგენილი რიტუალების გარდა ასევე თაყვანისცემის სხვა საქმეებსაც აკეთებდნენ. ამიტომ ისინი ყურადღებას აქცევდნენ ყველაფერს. ალლაჰი ამბობს:

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

რომელნიც ახსენებენ ალლაჰს მდგომარე, მჯდომარე თუ მწოლიარე ...
(ალი იმრან 3:191)

მათ ალლაჰი ახსოვდათ ყველა ვითარებაში. ალლაჰის სიდიადის აღქმა და მისი შიში მუდმივად ჰქონდათ გულში, და თუ შეცდომას დაუშვებნენ, მაშინვე გამოასწორებდნენ თავს. და უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ადამიანი თავისი ბუნებით თაყვანისმცემელია, მასში თაყვანისცემა ჩანერგილია. ამიტომ ის ან ალლაჰს ეთაყვანება ან მას თანაზიარს უდგენს . ალლაჰმა მისადმი თანაზიარის დადგენას, უწოდა შაიტანის (სატანის) მიმართ თაყვანისცემა, როგორც აიათშია:

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
 განა არ გიბრძანეთ, ადამის შვილებო, რომ არ ეთაყვანოთ ეშმაკს?
 რამეთუ, იგი თქვენი აშკარა მტერია!

وَأَنْ أَعْبُدُونِي ۗ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 და რომ თაყვანი მეცით მე, ესაა ჭეშმარიტი გზა!
 (იასინ 36:60-61)

ჩვენ კი ვთხოვთ ალლაჰს, დაგვლოცოს და მოგვცეს საშუალება სრულად დავემორჩილოთ მას და შეგვიყვანოს მის გულწრფელ მსახურთა და დაახლოებულთა შორის. იგია ყოვლისგამგონი, მარადიული და ძლევამოსილი. (ალ - უბუდია იბნ თაიშია 20-23)

2. ჯილდო ადამიანისა , რომელიც ხარჯავს საკუთარი ოჯახისთვის.

სავბანი მოგვითხრობს, რომ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა: "საუკეთესო დინარი - ეს არის დინარი, რომელიც ადამიანმა დახარჯა საკუთარი ოჯახისთვის, დინარი - რომელიც ადამიანმა დახარჯა ცხოველზე, რომელსაც იყენებენ ალლაჰის გზაზე ბრძოლისთვის და დინარი - რომელიც ადამიანმა დახარჯა თავისი მეგობრებისთვის ალლაჰის გზაზე" (მუსლიმი 994)

აბუ ყილაბამ თქვა: "შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) დაინყო მითითება ოჯახით . როგორმა ადამიანმა უნდა მიიღოს უფრო დიდი ჯილდო, ვიდრე ადამიანმა, რომელიც ხარჯავს თავისი პატარა შვილებისთვის , რათა დააკმაყოფილოს მათი მოთხოვნები და გაანთავისუფლოს სხვა ადამიანებზე თხოვნისგან. ქა ' აბ იბნ 'უჯრამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) მოგვითხრო: "მაშინ, როდესაც შუამავალი (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) იმყოფებოდა თავისი საჰაბეების გარემოცვაში , მათ დაინახეს ამტანი და ძლიერი ახალგაზრდა მამაკაცი , რომელიც დილით ადრე გამოვიდა სახლიდან სარჩოს (რიზლის) საძიებლად და მათ (საჰაბეებმა) თქვეს: "ო , ნეტავ გამოეყენებინა მისი ძალა და ახალგაზრდობა ალლაჰის გზაზე " ამაზე შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) მიუგო: "თუ ის გამოვიდა სახლიდან

სარჩოს საძიებლად თავისი პატარა ბავშვებისთვის - ალლაჰის გზაზე . თუ ის სახლიდან გამოვიდა სარჩოს საძიებლად თავისი მოხუცი მშობლებისთვის - ალლაჰის გზაზე. თუ ის სახლიდან გამოვიდა სარჩოს საძიებლად საკუთარი თავისთვის - ალლაჰის გზაზე. ხოლო თუ ის გამოვიდა სახლიდან თვალთმაქცობისთვის (ხალხმა რომ ისაუბროს — როგორი მშრომელია, როგორი ძლიერია) მაშინ ის შაიტანის გზაზეა. (ტაბარანი წიგნში ალ ქაბირ 19/129)

იმამ ან ნავავიმ სიტყვებზე 'ის ალლაჰის გზაზე' თქვა:"იმ გზაზე, რასაც ის აკეთებს მიიღებს იგივე ჯილდოს, როგორც ალლაჰის გზაზე გამცემი ადამიანი". (ფაიდულ - ყადირ 2669)

ჩვენ უკვე ავხსენით და დავამტკიცეთ, თუ რა არის თავჰიდი. დაე განსაჯოს გონების მქონემ და დაინახოს ვინ არის თავჰიდის მიმყოფი და ვინ შირქის. თუკი შეიმეცნე თავჰიდი და მისი მნიშვნელობა, ასევე თუკი შეიმეცნე შირქი და მისი სიცრუე და სიყალბე, მაშინ უნდა ანსხვავებდე თავჰიდისა და შირქის მიმყოფლებს. თუკი ვერ ანსხვავებ, მაშინ, შენ თავჰიდი ვერ გაგიგია.

აბდურრაჰმან ბინ ჰასანმა თქვა: როგორ ამტკიცებთ თავჰიდის ცოდნას, მაშინ, როცა ერთმანეთისგან ვერ არჩევთ თავჰიდის ხალხს და მის მოწინააღმდეგეებს? (დურარ ას-სანია 8:189)

და თუკი შენ გსურს გამოხვიდე შირქის სიბნელიდან თავჰიდის შუქზე, მაშინ მოინანიე ის შირქი, რომელსაც ასრულებდი ალლაჰის მიმართ და ასე შეხვალ უზენაესი ალლაჰის რელიგიაში, ისლამში, რომელიც არის იბრაჰიმ ალ-ხალილის¹ რელიგია. უზენაესმა ბრძანა:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ხოლო (ურწმუნოებმა) თუ მოინანიეს, ლოცვად დადგნენ და ბეჯათი გასცეს, თქვენი ძმები არიან რჯულში და ჩვენ განვუმართავთ აიათებს იმ ხალხს, რომელმაც იცის. (თავბა 9:11)

და თუკი შენ მიიღებ ისლამს, თავჰიდს და სწორ რწმენას გულწრფელად, ალლაჰის კმაყოფილებისათვის, მაშინ შენთვის სასიხარულო ამბავია:

1 ალ-ხალილი ეწოდება შუამავალს იბრაჰიმს და ეს ნიშნავს მეგობარს. ალლაჰმა იბრაჰიმი დაადგინა თავის მეგობრად. იხ; სურა ნისა 4:125

აბუ სა'იდ ალ ხუდრი გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და სალამი მას) თქვა:

إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا، وَكَانَ بَعْدَ
ذَلِكَ الْقِصَاصُ، الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ
يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا

"თუკი ადამიანი მიიღებს ისლამს გულწრფელად, მას ალლაჰი აპატიებს წარსულ ცოდვებს, და ამის შემდეგ იწყება ანგარიშსწორება. მისი კეთილი საქმეების ჯილდო იქნება ათიდან შვიდასამდე თითოეულ კარგ საქმეზე. ერთი ცუდი საქმე ჩაიწერება როგორც ერთ ცუდ საქმედ, თუკი ალლაჰმა არ აპატია. (ბუხარი 41)

სალამი და ლოცვა ალლაჰის შუამავალს, მის ოჯახს და ყველას, ვინც მის ნაკვალევს მიჰყვება.

